

Αισθάνομαι τη Φύση

Όπως αναφέρει ένα γνωστό ρητό, «τη γη δεν την κληρονομήσαμε από τους προγόνους μας, αλλά τη δανειστήκαμε από τα παιδιά μας». Ως εκ τούτου, έχουμε χρέος να τη διαφυλάξουμε ως κόρην οφθαλμού, όπως ακριβώς θα προστατεύαμε τη οικογένειά μας!

Οι δεσμοί που συνδέουν τα μέλη μιας οικογένειας είναι οι ίδιοι που συνδέουν την ύπαρξή μας με τη φύση.

Τι είναι άλλωστε αυτό που φέρνουμε στον νου, όταν ακούμε τη λέξη «οικογένεια»; Το χάδι της μητέρας που μας αγκαλιάζει τρυφερά... Την αγαπημένη εικόνα με το χαμόγελο του παππού και της γιαγιάς που μπορεί να έχουν φύγει από καιρό ... Τις μυρωδιές από το κυριακάτικο τραπέζι ... Την απόλαυση από τα σπιτικό μαγειρευτό φαγητό ... Το νανούρισμα που συνόδεψε απαλά τον παιδικό μας ύπνο...

Είναι όλα αυτά που αισθανόμαστε, όταν αγγίζουμε τα τρυφερά πέταλα ενός λουλουδιού ... όταν παρακολουθούμε ένα δεντράκι να μεγαλώνει και να βγάζει κλαδιά ... όταν απολαμβάνουμε τον καρπό μιας πορτοκαλιάς ... όταν αναγεννιόμαστε μέσα από τη μυρωδιά μιας λεμονιάς ... όταν κοιμόμαστε με τη συνοδεία των τζιτζικιών.

Φύση και οικογένεια είναι ένα. Είναι στοιχεία απαραίτητα για την πορεία μας στη ζωή. Προστατεύοντας το ένα, ταυτόχρονα προφυλάσσουμε το άλλο. Το οικογενειακό δέντρο πάντοτε αναπτύσσεται, δυναμώνει, απλώνει ρίζες και κλαδιά και αγκαλιάζει τα μέλη του προσφέροντας βοήθεια, ασφάλεια και αγάπη, όπως ακριβώς και η φύση που είναι πάντα δίπλα μας, ακόμα και αν κάνουμε λάθη. Μόνο αν καταλάβουμε αυτό, προχωρούμε προς τον μέλλον με ασφαλή και σταθερά βήματα. Οφείλουμε, λοιπόν, να σεβόμαστε και να αγαπούμε και τα δύο.

